A BIZOTTSÁG 710/2009/EK RENDELETE

(2009. augusztus 5.)

a 834/2007/EK rendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 889/2008/EK rendeletnek a tenyésztett víziállatok és a tengeri moszat ökológiai termelésére vonatkozó részletes szabályok megállapítása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 834/2007/EK rendeletre [1] és különösen annak 11. cikkére, 13. cikke (3) bekezdésére, 15. cikke (2) bekezdésére, 16. cikke (1) bekezdésére és (3) bekezdésének a) és c) pontjára, 17. cikke (2) bekezdésére, 18. cikke (5) bekezdésére, 19. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, 22. cikke (1) bekezdésére, 28. cikke (6) bekezdésére, 38. cikke a), b) és c) pontjára, valamint 40. cikkére,

mivel:

(1) A 834/2007/EK rendelet és különösen annak III. címe megállapítja a tenyésztett víziállatok és a tengeri moszat termelésére vonatkozó alapvető követelményeket. Az e követelmények végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a rendeletet módosító 889/2008/EK bizottsági rendelet [2] állapítja meg, amely meghatározza a 834/2007/EK rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat.

(2) A Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az európai akvakultúra fenntartható fejlesztésére vonatkozó stratégiáról szóló közleménye [3] tízéves időszakra vonatkozóan felvázolja az ágazat fejlesztésével kapcsolatos elképzeléseket, melyek arra irányulnak, hogy a vidéki és part menti területeken olyan stabil iparág alakulhasson ki, amely alternatívákat kínál a halászati iparág mellett a termékek és a foglalkoztatás tekintetében. A közlemény rámutat az ökológiai akvakultúrás termelésben rejlő lehetőségekre, és hangsúlyozza a szabályok és kritériumok kialakításának szükségességét.

(3) Az egységes értelmezés biztosításához a 889/2008/EK rendelet 2. cikkében szereplő fogalommeghatározásokat ki kell egészíteni és helyesbíteni kell a félreérthetőség elkerülése érdekében, valamint a tenyésztett víziállatok és a tengeri moszat ökológiai termelésére vonatkozó szabályok egységes alkalmazásának szavatolása céljából.

(4) Az ökológiai elvek szerint termesztett tengeri moszat és tenyésztett víziállatok vízi termőterületei rendkívül lényegesek a biztonságos és kiváló minőségű termékek oly módon történő előállítása szempontjából, hogy mindeközben a vízi környezetet csupán minimális terhelés éri. A víz minőségéről és az élelmiszerekben előforduló szennyező anyagokról szóló közösségi jogszabályok, mint például a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [4], a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) szóló 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [5], az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról szóló, 2006. december 19-i 1881/2006/EK bizottsági rendelet [6], valamint a 852/2004/EK [7], 853/2004/EK [8] és 854/2004/EK [9] rendelet környezeti célkitűzéseket határoznak meg a víz vonatkozásában, és biztosítják az élelmiszerek minőségét. Ezért helyénvaló fenntartható gazdálkodási terv kidolgozása a tengerimoszat-termelés és az akvakultúrás termelés vonatkozásában, amely különböző (például hulladékcsökkentési) intézkedéseket határoz meg.

(5) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EK tanácsi irányelv [10], a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv [11], a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv [12] biztosítja az emberi tevékenységeknek a környezettel való megfelelő kölcsönhatását, figyelembe véve e tevékenységeknek a 2000/60/EK és 2008/56/EK irányelvekben meghatározott, a vízre vonatkozó környezeti célkitűzésekre gyakorolt hatását. Rendelkezni kell környezeti értékelés készítéséről, amely kiterjed a környezethez történő legmegfelelőbb alkalmazkodás megvalósítására, valamint a kedvezőtlen hatások csökkentésére is. Az ilyen értékeléseknek biztosítaniuk kell, hogy a tengeri moszat és a víziállatok ökológiai termelése – amely a mezőgazdaságban alkalmazott ökológiai termeléshez képest viszonylag új tevékenység – környezeti szempontból ne csupán elfogadható legyen, hanem más lehetőségekhez mérten a lehető legnagyobb mértékben a közérdeket szolgálja, továbbá környezetileg megfelelő és fenntartható legyen.

[1] HL L 189., 2007.7.20., 1. o.
[2] HL L 250., 2008.9.18., 1. o.
[3] COM(2002) 511, 2002.9.19.
[4] HL L 327., 2000.12.22., 1. o.
[5] HL L 164., 2008.6.25., 19. o.
[6] HL L 364., 2006.12.20., 5. o.
[7] HL L 139., 2004.4.30., 1. o.
[8] HL L 139., 2004.4.30., 55. o.
[9] HL L 139., 2004.4.30., 206. o.
[10] HL L 175., 1985.7.5., 40. o.
[11] HL L 206., 1992.7.22., 7. o.
[12] HL L 103., 1979.4.25., 1. o.

(6) A víz különleges, oldott közege miatt megfelelő módon el kell különíteni az ökológiai és nem ökológiai akvakultúrás termelőegységeket, ezért indokolt meghatározni az elkülönítést szolgáló megfelelő intézkedéseket. Tekintettel a Közösségben található édesvízi és tengeri környezetek változatosságára, a megfelelő elkülönítési távolságokat célszerűbb tagállami szinten meghatározni, mivel az elkülönítéssel kapcsolatos kérdéseket – az említett vízi környezetek heterogén jellegéből adódóan – a tagállamok tudják a legjobban kezelni.

(7) A tengeri moszat termelése jótékony hatást gyakorolhat bizonyos szempontokból, mint például a tápanyag-eltávolítás tekintetében, és hozzájárulhat a polikultúrák fenntartásához. A tengeri moszatok regenerálódása érdekében és annak biztosítására, hogy a termelés ne gyakoroljon jelentős hatást a vízi környezet állapotára, kerülni kell a vadon termő tengeri moszatok túlzott mértékű betakarítását.

(8) A tagállamok egyre nagyobb hiányt szenvednek az ökológiai módszerekkel termesztett fehérjenövényekben. Ugyanakkor az ökológiai módszerekkel előállított, fehérjetartalmú takarmány importált mennyisége nem elegendő a követelmények teljesítéséhez. Az ökológiai módszerekkel termesztett fehérjenövények teljes termőterülete nem elég nagy az ökológiai fehérje iránti kereslet kielégítéséhez; ezért a parcellákról az átállás első évében nyert fehérjetartalmú takarmány esetében bizonyos feltételek mellett helyénvaló lehetővé tenni a takarmánycélú felhasználást.

(9) Mivel a tenyésztett víziállatok ökológiai termelése még csak korai szakaszában tart, nem áll rendelkezésre kellő mennyiségben ökológiai módszerekkel nevelt anyaállomány. Rendelkezni kell arról, hogy bizonyos feltételekkel felhasználhatók legyenek nem ökológiai módszerekkel nevelt anyaállományok és ivadékok is.

(10) A tenyésztett víziállatok ökológiai termelése során gondoskodni kell az állatok fajspecifikus igényeinek kielégítéséről. E tekintetben az állattartási gyakorlatoknak, gazdálkodási rendszereknek és tartási rendszereknek biztosítaniuk kell az állatok állatjólléti szükségleteit. Rendelkezni kell a tengeri ketrecek és hálórekeszek, valamint a szárazföldi termelési rendszerek megfelelő kialakításáról. A kártevők és élősködők előfordulásának minimalizálása, valamint az állatok magas szintű jóllétének és egészségének biztosítása érdekében meg kell határozni a maximális állománysűrűséget. Figyelembe véve a sajátos igényű fajok széles skáláját, különleges rendelkezéseket kell meghatározni.

(11) A legújabb műszaki fejlődés nyomán egyre nő a zárt visszaforgatásos rendszerek alkalmazásának aránya az akvakultúrás termelésben; az ilyen rendszerek külső forrásokat és sok energiát igényelnek, ugyanakkor lehetővé teszik a hulladékkibocsátás csökkentését, és megakadályozzák az egyedek kiszökését a rendszerből. Mivel az ökológiai termelés alapelve értelmében a lehető legnagyobb mértékben a természetes feltételek visszaadására kell törekedni, ilyen rendszerek használata nem engedhető meg az ökológiai termelésben mindaddig, amíg további ismeretek nem állnak rendelkezésre. Az ilyen rendszerek kivételes használata csak keltetők és ivadéknevelők esetében jelentkező különleges termelési helyzetekben engedélyezhető.

(12) A 834/2007/EK rendelet 4. és 5. cikkének előírásai szerint az ökológiai termelés az olyan ökológiai rendszereken alapuló biológiai folyamatok megfelelő megtervezése és irányítása, amelyek rendszeren belüli természeti erőforrásokat használnak fel olyan módszerekkel, amelyek lehetővé teszik, hogy a víziállatok tenyésztése a halászati erőforrások fenntartható kiaknázására vonatkozó elveknek megfelelően történjen. A szóban forgó cikkek arról is rendelkeznek, hogy a víziállat-tenyésztésben fenn kell tartani a természetes vízi ökoszisztémák biológiai sokféleségét. Ezek az elvek egyébként kockázatértékelésen alapulnak, valamint – adott esetben – az elővigyázatossági vagy megelőző intézkedések alkalmazásán. E célból indokolt egyértelművé tenni, hogy a tenyésztett víziállatok mesterséges szaporításának indukálása hormonok vagy hormonszármazékok útján nem egyeztethető össze az ökológiai termelés elvével és az akvakultúra-termékekkel kapcsolatos megítéléssel, továbbá, hogy ebből kifolyólag az ilyen anyagok nem használhatók fel az ökológiai akvakultúrás termelésben.

(13) A tenyésztett víziállatok takarmányának biztosítania kell az állatok tápanyagigényét, és teljesítenie kell azt az egészségügyi követelményt, mely szerint az ugyanabból a fajból származó takarmányt nem lehet az adott faj takarmányaként felhasználni, az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] összhangban. Ezért különleges rendelkezéseket kell meghatározni a növényevő, húsevő és nem húsevő tenyésztett víziállatok tekintetében.

(14) Az ökológiai módszerrel termelt, nem húsevő halak és rákfélék takarmányozására szolgáló nyersanyagoknak lehetőség szerint a 834/2007/EK rendelet 5. cikkének o) pontjában említett és a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet [2] 3. cikkének e) pontjában meghatározott halászati erőforrások fenntartható kiaknázásából vagy ökológiai akvakultúrás forrásokból származó ökológiai takarmányból kell származniuk. Mivel az ökológiai akvakultúrás termelés a közelmúltban indult, és a fenntartható halászati források szintén korai stádiumban vannak, az ökológiai takarmányban vagy a fenntartható halászati forrásokban hiány léphet fel, ezért rendelkezni kell nem ökológiai takarmány használatáról, az 1774/2002/EK rendelettel [3] összhangban, amely meghatározza az akvakultúra területén felhasználható, halból származó anyagokra vonatkozó egészségügyi szabályokat, továbbá rendelkezik bizonyos, tenyésztett halból származó anyagoknak az ugyanazon fajhoz tartozó tenyésztett hal számára történő takarmányozásának tilalmáról.

[1] HL L 147., 2001.5.31., 1. o.
[2] HL L 358., 2002.12.31., 59. o.
[3] HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

(15) A tenyészett víziállatok ökológiai termelése és tengerimoszat-termelés céljából megfelelően meghatározott körülmények között engedélyezett bizonyos nem ökológiai takarmányanyagok, takarmányadalék-anyagok és technológiai segédanyagok alkalmazása. A kérdéses új anyagokat a 834/2007/EK rendelet 16. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell engedélyezni. Az ökológiai akvakultúrában alkalmazott haltakarmánnyal és tisztító anyagokkal foglalkozó ad hoc szakértői csoport [1] ajánlása alapján, amely azt a következtetést vonta le, hogy a 889/2008/EK rendelet V. és VI. mellékletében már szereplő és ökológiai termelésre engedélyezett anyagokat az ökológiai akvakultúra vonatkozásában is engedélyezni kell, illetve arra a következtetésre jutott, hogy bizonyos anyagok egyes halfajok számára alapvetően fontosak, az érintett anyagokat fel kell venni az említett rendelet VI. mellékletébe.

(16) A szűrőtevékenységet végezve táplálkozó kéthéjú kagylók tenyésztése a tápanyagok kiszűrése következtében kedvező hatást gyakorolhat a part közeli víz minőségére, és felhasználásuk elősegítheti a polikultúrák fenntartását is. Különleges rendelkezéseket kell meghatározni a kagylók esetében, figyelembe véve, hogy kiegészítő takarmányozás nem szükséges, valamint hogy a környezeti hatás lényegesen kisebb lehet, mint az akvakultúra más válfajai esetében e téren.

(17) Az állategészségügynek elsősorban a betegségek megelőzésén kell alapulnia. Az e rendeletben előírt rendelkezések állat-egészségügyi kezelés esetén nem sérthetik a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelv [2] rendelkezéseit. Meghatározott feltételek mellett engedélyezni kell a termelőeszközök és területek tisztítására, a korhadás gátlására és a fertőtlenítésre szolgáló anyagokat. Élő állatok jelenlétében a fertőtlenítő anyagok használata különös figyelmet igényel, és intézkedést kell hozni annak biztosítására, hogy az alkalmazás nem jár káros hatással. Az ilyen anyagokat a 834/2007/EK rendelet 16. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell engedélyezni. Az ad hoc szakértői csoport ajánlása alapján az ilyen anyagokat fel kell sorolni a mellékletben.

(18) Különleges szabályokat kell meghatározni az állategészségügyi kezeléseket illetően, melyek besorolják az állategészségügyi kezelések különböző típusait, és korlátozzák az alkalmazás gyakoriságát allopátiás kezelések esetében.

(19) Az élő halak kezelése és szállítása során figyelembe kell venni élettani szükségleteiket.

(20) Az ökológiai termelésre történő áttérés meghatározott átállási időszakokat tesz szükségessé a felhasznált eszközök tekintetében. Az előzetes termelési rendszerek függvényében egyedi átállási időtartamokat kell meghatározni.

(21) A 889/2007/EK rendelet mellékletei tartalmaznak hibákat, ezért helyénvaló rendelkezni e hibák kijavításáról.

(22) Rendelkezni kell egyedi ellenőrzési követelményekről, figyelembe véve az akvakultúra sajátosságait.

(23) Annak érdekében, hogy a nemzeti szabványok vagy magánszabványok értelmében már ökológiai termelés szerint működő gazdaságok átállhassanak az új közösségi szabályokra, bizonyos átmeneti intézkedéseket kell meghatározni.

(24) Az ökológiai termelésen belül az ökológiai akvakultúra viszonylag új terület az ökológiai mezőgazdasághoz képest, ahol az egyes gazdaságok szintjén jelentős mennyiségű tapasztalat halmozódott fel. Mivel az ökológiai akvakultúrából származó termékek iránti kereslet egyre nő, valószínűnek tűnik, hogy az akvakultúrás egységek egyre nagyobb arányban állnak át az ökológiai termelésre. Ennek következtében hamarosan több tapasztalat és műszaki ismeret áll majd rendelkezésre. Ezen túlmenően a tervezett kutatások alapján várhatóan új ismeretekre teszünk szert különösen a tartási rendszerekről, a szervetlen takarmányösszetevőkről, illetve az egyes fajok számára megfelelő állománysűrűségről. Indokolt, hogy a termelés területén irányadó szabályok tükrözzék az új ismereteket és a műszaki fejlődést, amelyek vélhetően hatékonyabbá teszik az akvakultúrás termelést. Ezért helyénvaló rendelkezni a hatályos szabályozás felülvizsgálatáról és – adott esetben – annak módosításáról.

(25) A 889/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(26) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az ökológiai termeléssel foglalkozó szabályozási bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 889/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó:

a) a 7. cikkben nem említett állatfajokra; valamint

b) a 25a. cikkben nem említett tenyésztett víziállatokra.

[1] Az ökológiai akvakultúrában alkalmazott haltakarmánnyal és tisztító anyagokkal foglalkozó ad hoc szakértői csoport ajánlása, 2008.11.20., www.organic-farming.europa.eu

[2] HL L 328., 2006.11.24., 14. o.

Ugyanakkor a II., a III. és a IV. cím értelemszerűen addig alkalmazandó az említett termékekre, amíg a 834/2007/EK rendelet alapján ki nem dolgozzák a rájuk vonatkozó részletes termelési szabályokat."

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az f) pont helyébe a következő pont lép:

„f) „termelőegység": egy termelési ágazatban használatos valamennyi eszköz, mint például a termelésre használt létesítmények, mezőgazdasági parcellák, legelők, szabadtéri területek, állattartó épületek, halastavak, zárt tartási rendszerek tengeri moszat vagy tenyészett víziállatok számára, part menti vagy tengerfenéki termőhelyek, a termények, növényi termékek, tengeri moszatokból számazó termékek, állati termékek, nyersanyagok és bármilyen más, a szóban forgó termelési ágazat szempontjából felmerülő felhasznált anyag tárolására szolgáló helyiségek;"

b) az i) pont után a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„j) „zárt visszaforgatásos akvakultúrás létesítmény": olyan létesítmény, amelyben az akvakultúrás termelés zárt környezetben, a víz visszaforgatásával történik a szárazföldön vagy hajón, és állandó külső energiaforrást igényel a víziállatok környezetének stabilizálása érdekében;

k) „megújuló energiaforrásból származó energia": nem fosszilis megújuló energiaforrások: szél-, nap-, geotermikus, hullám-, árapály-, vízenergia, hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok és biogázok energiája;

l) „keltető": tenyésztésre, keltetésre és nevelésre szolgáló helyek a tenyésztett víziállatok, különösen a halak és kagylók korai életszakaszában;

m) „ivadéknevelő": közbenső tenyésztési rendszert alkalmazó hely a keltetés és a nyújtás szakaszai között. Az ivadéknevelés szakasza mindig a termelési ciklus első harmadában fejeződik be, kivéve a szmoltifikáción (az egyedfejlődés során az ívást megelőző életszakaszba történő belépés) áteső fajok kivételével;

n) „szennyezés": az akvakultúrás termelés és tengerimoszat-termelés keretében a 2008/56/EK (*) irányelvben és a 2000/60/EK (**) irányelvben meghatározott anyagok és energia közvetlen vagy közvetett módon történő bejuttatása a vízi környezetbo;

o) „polikultúra": az akvakultúrás termelés és tengerimoszat-termelés keretében két vagy több, általában különböző trofikus szinten álló faj nevelése ugyanabban a kultúrában;

p) „termelési ciklus": az akvakultúrás termelés és tengerimoszat-termelés keretében a tenyésztett víziállat vagy tengeri moszat élettartama a legkorábbi életszakasztól a lehalászásig vagy betakarításig;

q) „helyi fajok": az akvakultúrás és tengerimoszat-termelés keretében a 708/2007/EK (***) . tanácsi rendelet értelmében olyan fajok, amelyek nem idegen vagy az adott helyen nem élő fajok. A 708/2007/EK rendelet IV. mellékletében szereplő fajok helyi fajoknak tekinthetők;

r) „állománysűrűség": az akvakultúra keretében a víziállatok vízköbméterenkénti élőtömege a nyújtási időszakban, a lepényhalak és garnélarákok esetében pedig az egyedek négyzetméterenkénti élőtömege.

(*) HL L 164., 2008.6.25., 19. o.
(**) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.
(***) HL L 168., 2007.6.28., 1. o."

3. A II. cím a következő 1a. fejezettel egészül ki:

„1a. FEJEZET

Tengerimoszat-termelés

6a. cikk

Hatály

Ez a fejezet részletes szabályokat állapít meg a tengeri moszatok begyűjtésére és tartására vonatkozóan. A fejezet értelemszerűen alkalmazandó minden többsejtű tengeri alga vagy fitoplankton és mikroalga termelésére, melyeket tenyésztett víziállatoknak szánt takarmányként hasznosítanak.

6b. cikk

A vízi közeg megfelelősége és fenntartható gazdálkodási terv

(1) A termelésnek olyan helyen kell történnie, amelyet nem ért az ökológiai termelésben nem engedélyezett termékekből vagy anyagokból származó szennyezés, vagy olyan szennyező anyag, amely veszélyeztetheti a termékek ökológiai jellegét.

(2) Az ökológiai és nem ökológiai termelőegységeket megfelelően el kell különíteni. Az elkülönítési intézkedések a természetes körülményeken, külön vízellátási rendszereken, a távolságokon, az ár-apály viszonyokon, valamint az ökológiai termelőegység folyásirány szerinti feljebb vagy alsóbb elhelyezkedésén alapulnak. A tagállami hatóságok kijelölhetnek olyan helyszíneket vagy területeket, amelyeket nem tekintenek alkalmasnak az ökológiai akvakultúrás vagy moszattermelésre, és meghatározhatják az ökológiai és nem ökológiai termelőegységek közötti legkisebb elkülönítési távolságot.

Amennyiben minimális elkülönítési távolságok kerülnek meghatározásra, a tagállamok erről tájékoztatják a gazdasági szereplőket, a többi tagállamot és a Bizottságot.

(3) Minden új, ökológiai termelésre bejelentkező olyan vállalkozás tekintetében, amely évente 20 tonnát meghaladó mennyiségű akvakultúrás terméket állít elő, a termelőegység volumenével arányos környezetvédelmi értékelést kell készíteni a termelőegység és közvetlen környezetének körülményei, valamint a működéséből adódó valószínű hatások felmérése érdekében. A gazdasági szereplőnek a környezetvédelmi értékelést be kell nyújtania az ellenőrző szervnek vagy ellenőrző hatóságnak. A környezetvédelmi értékelés tartalmának a 85/337/EGK tanácsi irányelv (*) IV. mellékletén kell alapulnia. Ha az egység esetében már végeztek ezzel egyenértékű értékelést, az felhasználható erre a célra.

(4) A gazdasági szereplőnek a termelőegység volumenével arányos fenntartható gazdálkodási tervet kell benyújtania az akvakultúra lehalászásáról és a tengeri moszat betakarításáról.

A tervet évente aktualizálni kell, és részletesen be kell mutatni benne a működés környezeti hatásait, a végrehajtandó környezetvédelmi monitorozást, valamint azon intézkedések jegyzékét, amelyeket a környező vízi és szárazföldi környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások minimalizálása érdekében kell hozni, adott esetben beleértve a tápanyagok környezetbe való kibocsátásának mértékét termelési ciklusonként vagy éves jelleggel. A tervbe bele kell foglalni a műszaki berendezés ellenőrzését és javítását.

(5) Az akvakultúra- és tengerimoszat-gazdálkodóknak előnyben kell részesíteniük a megújuló energiaforrásokat és az anyagok újrahasznosítását, valamint a fenntartható gazdálkodási terv részeként hulladékcsökkentési ütemtervet kell kidolgozniuk, amelynek végrehajtása a műveletek megkezdésekor indul. A maradék hő használatát lehetőség szerint a megújuló forrásokból származó energiára kell korlátozni.

(6) A tengeri moszat betakarítása vonatkozásában a tevékenységek megkezdésekor egyszeri alkalommal el kell végezni a biomassza mennyiségének felmérését.

6c. cikk

A vadon termő tengeri moszatok fenntartható betakarítása

(1) Az egységen vagy területen belül nyilvántartást kell vezetni, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplő számára annak megállapítását, hogy kizárólag vadon termő, a 834/2007/EK rendelettel összhangban termelt tengeri moszat került-e begyűjtésre, illetve lehetővé teszi, hogy az ellenőrző hatóság vagy szerv is megbizonyosodjon ugyanerről.

(2) A betakarítást úgy kell végezni, hogy a betakarított mennyiség ne gyakoroljon jelentős hatást a vízi környezet állapotára. Annak biztosítása érdekében, hogy a tengeri moszat képes legyen regenerálódni, intézkedéseket kell hozni, melyek meghatározzák a betakarítási technikát, a minimális méreteket, a kort, a reprodukciós ciklusokat vagy a megmaradó moszat mennyiségét.

(3) Ha a tengeri moszatot megosztott vagy közös betakarítási területen takarítják be, dokumentumokkal kell alátámasztani, hogy a betakarítás egésze e rendelet rendelkezéseivel összhangban történt.

(4) A 73b. cikk (2) bekezdése b) és c) pontja vonatkozásában ezeknek a nyilvántartásoknak bizonyítaniuk kell a fenntartható gazdálkodást és azt, hogy a betakarítási területre nem gyakoroltak hosszú távú hatást.

6d. cikk

A tengeri moszat termesztése

(1) A tengeri moszat tengeri termesztéséhez csak a környezetben természetesen előforduló, vagy – lehetőleg a közelben elhelyezkedő, polikultúrás rendszerhez tartozó – tenyésztett víziállatok ökológiai termeléséből származó tápanyagokat lehet használni.

(2) Az olyan szárazföldi létesítményekben, ahol külső tápanyagforrások felhasználására kerül sor, az eltávozóvíz tápanyagtartalmának igazolhatóan azonosnak vagy kisebbnek kell lennie, mint a beáramló víz tápanyagtartalma. Csak az I. mellékletben felsorolt növényi vagy ásványi eredetű tápanyagok használhatók fel.

(3) A termesztési sűrűséget és a működési intenzitást nyilván kell tartani, és ezek tekintetében fenn kell tartani a vízi környezet sértetlenségét annak biztosításával, hogy a tengeri moszat termesztése során nem haladják meg a környezetre kedvezőtlen hatást még nem gyakorló maximális mennyiséget.

(4) A köteleket és más, a tengeri moszat termesztésére használt eszközöket lehetőség szerint ismételten fel kell használni, vagy gondoskodni kell újrahasznosításukról.

6e. cikk

Korhadásgátló intézkedések és a termelőeszközök és létesítmények tisztítása

(1) A biológiai korhadást okozó szervezeteket kizárólag fizikai eszközzel vagy kézzel lehet eltávolítani, majd adott esetben a gazdaságtól távol vissza kell juttatni a tengerbe.

(2) A termelőeszközök és létesítmények tisztítását fizikai vagy mechanikai eszközökkel kell végezni. Ha ez nem bizonyul elegendőnek, kizárólag a VII. melléklet 2. szakaszában felsorolt anyagok alkalmazhatók.

(*) HL L 175., 1985.7.5., 40. o.”

4. A 21. cikkben a (2) bekezdést a következő szöveg váltja fel:

„2. Az állatállomány ellátására használt összes takarmány átlagos mennyiségének legfeljebb 20 %-a származhat az állandó legelőkön, évelőtakarmány-termő parcellákon, illetve az ökológiai gazdálkodás keretében bevetett fehérjenövény-parcellákon történő legeltetésből, illetve az azokon történő betakarításból átállásuk első évében, amennyiben azok a gazdaság részét képezik, és az elmúlt öt évben nem képezték részét ugyanazon gazdaság valamely ökológiai termelőegységének. Ha az átállás időszakából származó és az átállás első évében lévő parcellákról származó takarmány is felhasználásra kerül, akkor az ilyen takarmányok együttes százalékaránya nem haladhatja meg az (1) bekezdésben rögzített legnagyobb százalékos értékeket.”

5. A II. cím a következő 2a. fejezettel egészül ki:

„*2a. FEJEZET*

Tenyésztett víziállatok termelése

1. szakasz

Általános rendelkezések

25a. cikk

Hatály

Ez a fejezet részletes termelési szabályokat határoz meg a XIIIa. melléklet hatálya alá tartozó hal-, rák-, tüskésbőrű- és puhatestű fajok vonatkozásában.

Ez értelemszerűen vonatkozik a zooplanktonokra, a mikrorákokra, a kerekesférgekre, férgekre és más takarmányozási célú víziállatokra is.

25b. cikk

A vízi közeg megfelelősége és fenntartható gazdálkodási terv

(1) E fejezetre a 6b. cikk (1)–(5) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

(2) A fenntartható gazdálkodási tervnek tartalmaznia kell a 92/43/EGK tanácsi irányelv (*) és a nemzeti szabályok értelmében a ragadozók elleni védekező és megelőző intézkedéseket

(3) Az egymás környezetében működő gazdasági szereplőknek adott esetben igazolható módon össze kell hangolniuk tevékenységüket a gazdálkodási terv elkészítése során.

(4) Tenyésztett víziállatok halastavakban, tartályokban vagy áramoltatott vízrendszerű medencékben megvalósuló termelése esetén a gazdaságokat fel kell szerelni természetes szűrőréteggel, ülepítő medencékkel, biológiai vagy mechanikai szűrőkkel a hulladék tápanyagok összegyűjtése érdekében, vagy pedig tengeri moszatot és/vagy állatokat (kéthéjú kagylót és algát) kell használni, melyek hozzájárulnak a kiáramló víz minőségének javításához. A távozó vizet adott esetben rendszeres időközönként ellenőrizni kell.

25c. cikk

A tenyésztett víziállatok egyidejű ökológiai és nem ökológiai termelése

(1) Az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy ugyanazon gazdaságban a keltetők és ivadéknevelők ökológiai és nem ökológiai módon termelt ivadékokat is előállítsanak, amennyiben az egységeket fizikailag egyértelműen elkülönítik, és a gazdaságban külön vízellátó rendszer van.

(2) A nyújtási szakaszban az illetékes hatóság engedélyezheti tenyészett víziállatoknak ugyanazon gazdaságon belüli, ökológiai és nem ökológiai termelését, feltéve, hogy tiszteletben tartják e rendelet 6b. cikkének (2) bekezdését, illetve amennyiben a víziállatok tartásának különböző termelési szakaszai és eltérő kezelési időszakai valósulnak meg.

(3) A gazdasági szereplők kötelesek dokumentumokkal bizonyítani az e cikkben előírt rendelkezések alkalmazását.

2. szakasz

A víziállatok származása

25d. cikk

Az ökológiai víziállatok származása

(1) Helyi fajokat kell használni és a tenyésztés célja olyan törzsek kialakítása kell, hogy legyen, amelyek jobban alkalmazkodnak a gazdaságban tartás feltételeihez, egészségesek, és jól hasznosítják a takarmányforrásokat. Az ellenőrző szerv vagy ellenőrző hatóság számára dokumentumokkal kell igazolni az állatok származását és kezelését.

(2) Olyan fajokat kell kiválasztani, amelyek a vadon élő állományra gyakorolt jelentős kedvezőtlen hatás nélkül tarthatók.

25e. cikk

A nem ökológiai tenyésztett víziállatok származása és kezelése

(1) Tenyésztési célból, vagy a genetikai állomány javítása érdekében és abban az esetben, ha nem állnak rendelkezésre ökológiai termelésből származó víziállatok, a gazdaságba behozhatók vadon kifogott vagy nem ökológiai termelésből származó állatok is. Ezeket az állatokat tenyésztési célból történő felhasználásukat megelőzően legalább három hónapig ökológiai gazdálkodás szerint kell tartani.

(2) Termelési célból, illetve abban az esetben, ha az ökológiai módszerrel előállított víziállatok ivadékai nem állnak rendelkezésre, a gazdaságba behozhatók nem ökológiai víziállatok ivadékai is. A termelési ciklus időtartamának legalább az utolsó kétharmadában ökológiai gazdálkodást kell folytatni.

(3) Nem ökológiai termelésből származó ivadékok esetében a gazdaságba behozott állatok aránya a következő: 2011. december 31-ig 80 %, 2013. december 31-ig 50 %, 2015. december 31-ig 0 %.

(4) Vadon élő víziállat-ivadékok termelési célú begyűjtése az alábbi esetekre korlátozódik:

a) a tavak, zárt rendszerek és tartási rendszerek feltöltésekor természetes módon beáramló halak vagy rákfélék lárvái és ivadékai;

b) európai angolna esetében, amennyiben a terület rendelkezik engedélyezett angolnagazdálkodási tervvel, és az angolnák mesterséges szaporítása megoldatlan.

3. szakasz

Az akvakultúrás állattartás módja

25f. cikk

Általános akvakultúrás állattartási szabályok

(1) A tenyésztett víziállatok környezetét úgy kell kialakítani, hogy fajspecifikus szükségleteikkel összhangban teljesüljenek a következők:

a) az állatok megfelelő térrel rendelkeznek jóllétük biztosításához;

b) az állatok tartása jó minőségű vízben valósul meg, elegendőoxigénszinttel, valamint

c) az állatok tartása a fajspecifikus szükségletekkel összhangban lévő hőmérsékleti és fényviszonyok között valósul meg, figyelembe véve a földrajzi elhelyezkedést;

d) édesvízi halak esetében a fenék a lehető legnagyobb mértékben megközelíti a természetes feltételeket;

e) pontyfélék esetében a fenék természetes föld.

(2) Az állománysűrűséget a XIIIa. melléklet határozza meg fajonként vagy fajcsoportonként. Az állománysűrűségnek a tartott halak jóllétére gyakorolt hatásai figyelembe vételéhez folyamatosan ellenőrizni kell a halak állapotát (pl. az uszony sérülése, más típusú sérülések, növekedési ütem, viselkedés és általános egészségi állapot), valamint a víz minőségét.

(3) A vízi zárt rendszerek kialakítása és felépítése során olyan áramlási sebességet és fizikai-kémiai paramétereket kell biztosítani, amelyek garantálják az állatok egészségét és jóllétét, és megfelelnek viselkedési szükségleteiknek.

(4) A zárt rendszereket úgy kell kialakítani, elhelyezni és működtetni, hogy a rendszerből való kiszökés veszélye a lehető legkisebb legyen.

(5) Halak vagy rákfélék kiszökése során megfelelő intézkedést kell hozni – adott esetben beleértve az állat elfogását is – annak érdekében, hogy a helyi ökoszisztémát minél kevesebb hatás érje. Az ezt igazoló dokumentációt meg kell őrizni.

25g. cikk

A vízi zárt rendszerekre vonatkozó különleges szabályok

(1) Keltetők, ivadéknevelők, valamint ökológiai takarmányozásra szolgáló szervezetek termelése kivételével tilos zárt visszaforgatásos akvakultúrás létesítményeket használni.

(2) Az állatok nevelésére szolgáló szárazföldi egységek vonatkozásában az alábbi feltételeknek kell teljesülniük:

a) az átfolyásos rendszereknél lehetőséget kell biztosítani az áramlási sebesség és a vízminőség folyamatos felügyeletére és ellenőrzésére mind a beáramló, mind a kiáramló víz esetében;

b) a gazdaság peremterületének (szárazföld és víz találkozása) legalább 5 %-án természetes növényzetnek kell lennie.

(3) A tengeri zárt rendszerek esetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük:

a) a rendszereknek olyan helyen kell elhelyezkedniük, ahol a víz áramlása, mélysége és a víztest cserélődése megfelelő a mederre és az azt körülvevő víztestre gyakorolt hatás minimalizálása szempontjából;

b) a ketrecek kialakítása, felépítése és karbantartása megfelel az működési környezetnek való kitettség szempontjából.

(4) Kizárólag a keltetőkben és ivadéknevelőkben engedélyezett a víz mesterséges fűtése és hűtése. A víz fűtésére vagy hűtésére a termelés bármely szakaszában felhasználható fúrt kútból származó természetes víz.

25h. cikk

A tenyésztett víziállatok kezelése

(1) A tenyésztett víziállatok kézbevételét a lehető legkevesebb alkalomra kell csökkenteni, és a lehető leggondosabban, megfelelő berendezéseket és protokolt alkalmazva kell eljárni a kézbevétellel összefüggésbe hozható stressz és fizikai sérülés elkerülése érdekében. A tenyészállományhoz csak a fizikai sérülés és a stressz minimalizálása mellett szabad hozzányúlni, adott esetben érzéstelenítés alkalmazásával. Az osztályozási műveleteket minimálisra kell csökkenteni, a halak jóllétének biztosítása érdekében.

(2) Mesterséges fény alkalmazására a következő korlátozások alkalmazandók:

a) a természetes nappali fény meghosszabbítása céljából nem haladható meg az a legmagasabb mennyiség, amely még tiszteletben tartja a tartott állatok etológiai szükségleteit, a földrajzi feltételeket és általános egészségügyi állapotukat; a legnagyobb mennyiség nem lehet több, mint napi 16 óra, kivéve szaporítási célok esetében;

b) a fényerősségben bekövetkező hirtelen változás megelőzése érdekében átmenetként fokozatosan gyengülő erősségű világítást vagy háttérvilágítást kell alkalmazni.

(3) A levegőztetés az állatok jóllétének és egészségének biztosítása érdekében engedélyezett azzal a feltétellel, hogy a mechanikai levegőztetőket lehetőleg megújuló energiaforrás működteti.

Minden ilyen levegőztetést be kell jegyezni az akvakultúrás termeléssel kapcsolatos nyilvántartásba.

(4) Oxigén használata kizárólag az állat-egészségügyi követelményekkel összefüggően, valamint a termelés vagy szállítás kritikus időszakaiban engedélyezett a következő esetekben:

a) a hőmérséklet emelkedésének, az atmoszferikus nyomás csökkenésének vagy a véletlenszerű szennyezés rendkívüli eseteiben;

b) időszakos állománykezelési eljárások, például mintavétel vagy válogatás esetében;

c) az állomány fennmaradásának biztosítása érdekében.

Az ezeket igazoló dokumentációt meg kell őrizni.

(5) A levágás során ügyelni kell arra, hogy a halak az azonnali eszméletvesztés révén ne érzékelhessenek fájdalmat. Az optimális levágási módszer kiválasztásakor figyelembe kell venni a lehalászási méreteket, a fajokat és a termelőhelyeket.

4. szakasz

Tenyésztés

25i. cikk

Hormonok alkalmazásának tilalma

Tilos a hormonok és hormonszármazékok alkalmazása.

5. szakasz

Halak, rákfélék és tüskésbőrűek takarmányozása

25j. cikk

A takarmányokra vonatkozó általános szabályok

A takarmányozást az alábbi prioritások figyelembevételével kell kialakítani:

a) az állatok egészsége;

b) a termékek jó minősége, beleértve a tápanyag-összetételt is, amely biztosítja a fogyasztásra alkalmas késztermék kiváló minőségét;

c) alacsony környezeti hatás.

25k. cikk

A húsevő víziállatok takarmányozására vonatkozó különleges szabályok

(1) A húsevő víziállatok takarmányának beszerzése során a következő prioritásokat kell érvényesíteni:

a) akvakultúrás eredetű ökológiai takarmányok;

b) ökológiai akvakultúrás vágási hulladékból nyert halliszt és halolaj;

c) fenntartható halgazdaságokban emberi fogyasztás céljára kifogott halból származó vágási hulladékból nyert halliszt, halolaj és más összetevők;

d) az V. mellékletben felsorolt, növényi és állati eredetű ökológiai takarmányanyagok, valamint az említett mellékletben meghatározott feltételek teljesülése.

(2) Ha nem áll rendelkezésre az (1) bekezdésben említett takarmány, a 2014. december 31-ig tartó átmeneti időszakban felhasználható nem ökológiai akvakultúrás vágási hulladékból vagy emberi fogyasztás céljára kifogott halból származó vágási hulladékból nyert halliszt és halolaj. Az ilyen takarmányozási anyagok aránya nem haladhatja meg a napi takarmányadag 30 %-át.

(3) A takarmány legfeljebb 60 %-ban tartalmazhat ökológiai növényi terméket.

(4) Lazac és pisztráng takarmányozására elsősorban ökológiai forrásból, például ökológiai termelésből származó rákfélék páncéljából származó asztaxantin használható, az említett állatok fiziológiai szükségleteinek határain belül. Amennyiben nem állnak rendelkezésre ökológiai források, természetes forrásból származó asztaxantin (pl. Pfaffia élesztőgombából) is felhasználható.

25l. cikk

Egyes tenyésztett víziállatok takarmányára vonatkozó különleges szabályok

(1) A XIIIa. melléklet 6., 7. és 9. szakaszában említett tenyésztett víziállatok takarmányozását a halastavakban természetesen előforduló táplálékforrásból kell megvalósítani.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett természetes táplálékforrások nem állnak rendelkezésre kellő mennyiségben, engedélyezhető, lehetőség szerint a gazdaságban termesztett, növényi eredetű ökológiai takarmány vagy tengeri moszat felhasználása. A gazdasági szereplőknek dokumentációval kell igazolniuk a kiegészítő takarmány alkalmazásának szükségességét.

(3) A természetes takarmány (2) bekezdés szerinti kiegészítése esetén a 7. szakaszban említett fajok és a 9. szakaszban említett panga (*Pangasius sp.*) takarmányadagja tartalmazhat legfeljebb 10 %, fenntartható halászatból származó hallisztet vagy halolajat.

25m. cikk

A 834/2007/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában említett termékek és anyagok

(1) Az ökológiai akvakultúrában csak az V. mellékletben felsorolt, állati- és ásványeredetű takarmány-alapanyagok használhatók fel.

(2) Takarmány-adalékanyagok, az állattakarmányozásban használt bizonyos termékek, illetve technológiai segédanyagok abban az esetben használhatók fel, amennyiben szerepelnek a VI. melléklet felsorolásában, és az ott előírt korlátozásokat betartották.

6. szakasz

A puhatestűekre vonatkozó különleges szabályok

25n. cikk

Termőterület

(1) A kéthéjú kagylók tartása polikultúrás rendszerben történhet ugyanabban a vízben, mint az ökológiai halaké és tengeri moszatoké, amit dokumentálni kell a fenntartható gazdálkodási tervben. Polikultúrás gazdálkodásban a kéthéjú kagyló együtt tartható csigákkal (például parti csigával) is.

(2) A kéthéjú kagyló ökológiai termelését cölöpökkel, bólyákkal vagy más egyértelmű jelzőeszközökkel megjelölt területen belül kell végezni, amelyet adott esetben hálókkal, ketreccel vagy más mesterséges eszközökkel el kell határolni.

(3) A kagylók ökológiai termelésével foglalkozó gazdaságoknak a lehető legkisebbre kell csökkenteniük a védett fajokat fenyegető esetleges veszélyeket. Ragadozók elleni védőhálók alkalmazásakor azok kialakítása nem jelenthet sérülésveszélyt a bukómadarak számára.

25o. cikk

Az ivadék származása

(1) Amennyiben a környezetet nem éri jelentős kár és a helyi jogszabályok engedik, kéthéjú kagyló esetében használható a termelőegységen kívülről származó, vadon begyűjtött ikra, amennyiben:

a) olyan lelőhelyről származik, ahol valószínűleg elpusztulna a tél folyamán, vagy ahol a követelményekhez viszonyítva felesleg képződött;

b) olyan kollektorról, amelyen természetes úton telepedett meg a kéthéjú kagyló.

Nyilvántartást kell vezetni a vadon begyűjtött ivadék begyűjtésének módjáról, helyszínéről és időpontjáról, lehetővé téve a nyomon követést a begyűjtési területig visszamenőleg.

Azonban a kéthéjú kagylók nem ökológiai keltetőkből származó ikrái a következő maximális százalékarányokban hozhatók be az ökológiai termelőegységekbe: 80 % 2011. december 31-ig, 50 % 2013. december 31-ig és 0 % 2015. december 31-ig.

(2) Az óriás osztriga (*Crassostrea gigas*) esetében a szelektíven tenyésztett állományt kell előnyben részesíteni a vadon történő szaporodás előfordulásának csökkentése érdekében.

25p. cikk

Gazdálkodás

(1) A termelés során az állománysűrűség nem haladhatja meg az ugyanazon helyszínen megvalósuló, nem ökológiai termelés során alkalmazott állománysűrűséget. A válogatást, az állománysűrűség csökkentését vagy kiigazítását a biomasszával összhangban kell végezni az állatok jóllétének és a termékek jó minőségének biztosítása érdekében.

(2) A korhadást okozó szervezeteket mechanikus úton vagy kézzel kell eltávolítani, adott esetben visszajuttatva a tengerbe, a kagylótenyésztő gazdaságoktól kellő távolságban. A kagylók a termelési ciklusban egy alkalommal kezelhetők meszes oldattal a korhadást okozó versengő károsító szervezetek előfordulásának szabályozása céljából.

25q. cikk

Tartási szabályok

(1) A kötelekkel és XIIIa. melléklet 8. szakaszában ismertetett más eljárásokkal megvalósuló tenyésztés engedélyezhető lehet az ökológiai termelés céljára is.

(2) A kagylók feneken való tenyésztése csak akkor engedélyezhető, ha a begyűjtési és tenyésztési területet nem éri jelentős környezeti hatás. A környezetre gyakorolt minimális hatást vizsgálattal kell alátámasztani, emellett pedig a gazdasági szereplőnek jelentést kell benyújtania az ellenőrző szervnek vagy ellenőrző hatóságnak az érintett területről. A jelentés a fenntartható gazdálkodási terv külön fejezetét képezi.

25r. cikk

Az osztrigákra vonatkozó különleges tenyésztési szabályok

A cölöpökön történő zsákos tenyésztés megengedett. Ezeket az eszközöket, illetve más szerkezeteket, amelyek az osztrigákat tartalmazzák, úgy kell elhelyezni, hogy a part mentén ne képezzenek összefüggő akadályt. Az árapály mozgás figyelembevételével az állományt úgy kell elhelyezni a fenéken, hogy az a termelés szempontjából optimális legyen. A termelésnek meg kell felelnie a XIIIa. melléklet 8. szakaszában felsorolt kritériumoknak.

7. szakasz

Betegségmegelőzés és állat-egészségügyi kezelés

25s. cikk

A betegségmegelőzésre vonatkozó általános szabályok

(1) A 2006/88/EK irányelv 9. cikkével összhangban az állat-egészségügyi tervnek tartalmaznia kell a termelőegység volumenével arányos biológiai biztonsági és betegségmegelőzési gyakorlatokat, beleértve a képesített víziállat-egészségügyi szolgálatokkal folytatott egészségügyi konzultációra vonatkozó írásos megállapodást; az említett szolgálatok a gazdaságot évente legalább egyszer, kéthéjú kagyló esetében kétévente legalább egyszer felkeresik.

(2) Az állatok tartására szolgáló rendszereket, berendezéseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell. Csak a VII. melléklet 2.1.–2.2. szakaszában felsorolt termékeket lehet alkalmazni.

(3) A pihentetés vonatkozásában:

a) az illetékes hatóság megállapítja, hogy szükség van-e pihentetési időszakra, valamint meghatározza a pihentetés megfelelő időtartamát, amelyet dokumentálás mellett az egyes termelési ciklusokat követően kell beiktatni a tengeren megvalósuló nyílt vízi tartási rendszerekben. A pihentetés ajánlott a tartályokat, halastavat és ketreceket használó más termelési módszerek esetében is;

b) a kéthéjú kagylók tenyésztése során nem tehető kötelezővé;

c) a pihentetés ideje alatt a víziállat-tenyésztésben használt ketrecet vagy más eszközt ki kell üríteni, fertőtleníteni kell és üresen kell hagyni az újbóli használatig.

(4) Adott esetben az el nem fogyasztott haltakarmányt, az ürüléket és az elpusztult állatokat haladéktalanul el kell távolítani annak érdekében, hogy a környezetet a vízminőség vonatkozásában ne érje jelentős károsodás, továbbá a betegségek kialakulásának minimalizálása és a rovarok vagy rágcsálók odavonzásának megakadályozása céljából.

(5) UV-fény és ózon csak keltetőkben és ivadéknevelőkben használható.

(6) Az ektoparaziták elleni biológiai védekezés érdekében lehetőség szerint tiszta halakat kell felhasználni.

25t. cikk

Állat-egészségügyi kezelés

(1) Amennyiben a 834/2007/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése f) pontjának i. alpontjával összhangban az állatok egészségének biztosítása érdekében hozott megelőző intézkedések ellenére egészségi probléma merül fel, az állat-egészségügyi kezelések az alábbi sorrendben végezhetők el:

a) növényi, állati vagy ásványi eredetű anyagok, homeopátiás hígításban;

b) érzéstelenítő hatással nem rendelkező növények és növényi kivonatok;

c) a következő anyagok: nyomelemek, fémek, természetes immunerősítők vagy engedélyezett probiotikumok.

(2) Az allopátiás kezelések alkalmazása évi két kezelésre korlátozódik, a vakcinázás és a kötelező mentesítési programok kivételével. Az egy évnél rövidebb termelési ciklusú fajok esetében azonban évente egy allopátiás kezelés alkalmazható. Az allopátiás kezelések említett korlátozásainak túllépése esetén az érintett tenyésztett víziállatok nem értékesíthetők ökológiai termékként.

(3) Az élősködők elleni kezelés alkalmazását – a tagállamok által alkalmazott kötelező védekezési terveken kívül – évente két alkalomra, illetve 18 hónapnál rövidebb termelési ciklus esetében évi egy alkalomra kell korlátozni.

(4) Az allopátiás állat-egészségügyi kezelések és a (3) bekezdésben említett, az élősködők elleni kezelések várakozási ideje – beleértve a kötelező védekezési és mentesítési programok hatálya alá tartozó kezeléseket – a 2001/82/EK irányelv 11. cikke szerinti, jogszabályban előírt várakozási idő kétszerese, illetve abban az esetben, ha az időtartam nincs meghatározva, 48 óra kell, hogy legyen.

(5) Az állatgyógyászati termékek alkalmazását minden esetben jelenteni kell az ellenőrző szervnek vagy ellenőrző hatóságnak az állatok ökológiai termékként történő forgalomba hozatalát megelőzően. A kezelt állománynak egyértelműen azonosíthatónak kell lennie.

(*) HL L 206., 1992.7.22., 7. o."

6. A II. cím 3. fejezete a 29. cikk után a következő 29a. cikkel egészül ki:

„*29a. cikk*

A tengeri moszatra vonatkozó különleges rendelkezések

(1) Amennyiben a terméket friss tengeri moszatként hozzák forgalomba, a frissen betakarított tengeri moszat leöblítéséhez tengervíz használható.

Amennyiben a terméket szárított tengeri moszatként hozzák forgalomba, a termék leöblítéséhez ivóvíz is használható. A nedvesség eltávolításához só használható.

(2) A szárításhoz a tengeri moszattal közvetlenül érintkező nyílt láng használata tilos. A szárítási eljárás során esetleg felhasznált kötelek vagy más eszközök nem vethetők alá korhadásgátló kezelésnek, tisztításnak vagy fertőtlenítésnek, kivéve abban az esetben, ha az erre használt termék a VII. mellékletben ilyen használat céljából szerepel."

7. A II. cím 4. fejezete a következő 32a. cikkel egészül ki:

„*32a. cikk*

Az élő halak szállítása

(1) Az élő halakat tiszta vizű, a célra alkalmas tartályban kell szállítani, amely megfelel fiziológiai szükségleteiknek a hőmérséklet és az oldott oxigéntartalom tekintetében.

(2) Az ökológiai hal és haltermékek szállítását megelőzően a tartályokat alaposan tisztítani, fertőtleníteni és öblíteni kell.

(3) A stressz csökkentése érdekében megelőző intézkedéseket kell hozni. Szállítás során az állománysűrűség nem haladhatja meg a faj számára káros szintet.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben előírtakat igazoló dokumentációt meg kell őrizni."

8. A 35. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ökológiai növényeket, tengeri moszatot, állatokat és víziállatokat termelő egységek esetében a termelőegységben az e rendelet szerint nem engedélyezett alapanyagok tárolása tilos.

(3) Allopátiás állatgyógyászati készítmények és antibiotikumok tárolása engedélyezett a gazdaságokban, feltéve, hogy azokat állatorvos írta fel a 834/2007/EK rendelet 14. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában vagy 15. cikke (1) bekezdése f) pontjának ii. alpontjában említett kezeléssel kapcsolatban, azokat felügyelt helyen tárolják, és feltüntetik az állatállománynak az e rendelet 76. cikkében említett nyilvántartásában, illetve adott esetben az e rendelet 79b. cikkében említett akvakultúrás termeléssel kapcsolatos nyilvántartásban."

9. A II. cím 5. fejezete a következő 36a. cikkel egészül ki:

„*36a. cikk*

Tengeri moszat

(1) A tengeri moszat betakarításának helyszínére érvényes átállási időszak hat hónap.

(2) A tengeri moszat tenyésztési egységére előírt átállási időszak hat hónap vagy egy teljes termelési ciklus, attól függően, melyik időszak a hosszabb."

10. A II. cím 5. fejezete a 38. cikk után a következő 38a. cikkel egészül ki:

„*38a. cikk*

Víziállat-tartás

(1) Az akvakultúrás termelőegységek esetében – beleértve a meglévő tenyésztett víziállatokat is – az akvakultúrás létesítmények alábbiakban felsorolt típusaira a következő átállási időszakok vonatkoznak:

a) az olyan létesítmények esetében, amelyek kiszárítására, tisztítására és fertőtlenítésére nincs lehetőség, az átállási időszak 24 hónap;

b) a kiszárított vagy pihentetett létesítmények esetében az átállási időszak 12 hónap;

c) a kiszárított, kitisztított és fertőtlenített létesítmények esetében az átállási időszak 12 hónap;

d) nyílt vízi létesítmények esetében – beleértve a kéthéjú kagylók tenyésztésével foglalkozó létesítményeket – az átállási idő három hónap.

(2) Az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy visszamenőleges hatállyal az átállási időszak részeként ismer el olyan előzetesen dokumentált időszakot, amely során a létesítményt nem kezelték, illetve nem került kapcsolatba az ökológiai termelés számára nem engedélyezett termékekkel."

11. A 43. cikk címének helyébe a következő szöveg lép:

„Növényi és állati eredetű, nem ökológiai takarmány használata az állatállománynál”

12. Az 59. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a fejezet nem alkalmazandó a kedvtelésből tartott állatok eledelére és a prémes állatok takarmányára”.

13. Az 60. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a feldolgozott takarmány megfelel a 834/2007/EK rendeletben foglalt rendelkezéseknek és különösen a 14. cikk (1) bekezdése d) pontja iv. és v. alpontjának az állatok tekintetében, a 15. cikk (1) bekezdése d) pontjának a tenyésztett víziállatok tekintetében, valamint a 18. cikknek;”.

14. A IV. cím a következő 2a. fejezettel egészül ki:

„*2a. FEJEZET*

A tengeri moszatra vonatkozó egyedi ellenőrzési követelmények

73a. cikk

A tengeri moszatra vonatkozó ellenőrzési intézkedések

A kifejezetten a tengeri moszatra vonatkozó ellenőrzési rendszer első alkalommal történő alkalmazása során a termelőegységnek a 63. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett teljes leírásának az alábbiakat kell magában foglalnia:

a) a szárazföldi és tengeri berendezések teljes körű leírása;

b) adott esetben a 6b. cikk (3) bekezdésében említett környezeti értékelés;

c) adott esetben a 6b. cikk (4) bekezdésében említett fenntartható gazdálkodási terv;

d) a vadon termő tengeri moszat esetében teljes körű leírás, valamint a tengerparti és tengeri begyűjtőhelyeket, továbbá a begyűjtést követő tevékenységeknek helyet adó szárazföldi területeket feltüntető térkép.

73b. cikk

A tengeri moszat termelésével kapcsolatos nyilvántartás

(1) A tengeri moszat termelési adatait a gazdasági szereplőnek nyilvántartás formájában össze kell állítania, és a gazdaság telephelyén mindenkor az ellenőrző szervek vagy az ellenőrző hatóságok rendelkezésére kell bocsátania. A nyilvántartás legalább az alábbi információkat tartalmazza:

a) a fajok jegyzéke, dátum és a betakarított mennyiség;

b) a felhasznált tápanyagutánpótló szer alkalmazásának dátuma, típusa és mennyisége.

(2) A vadon termő tengeri moszat begyűjtésére vonatkozó nyilvántartás tartalmazza továbbá a következőket:

a) az egyes fajokkal kapcsolatos betakarítási előzmények, megnevezve a lelőhelyeket;

b) becsült betakarított mennyiség idényenként;

c) a betakarítási lelőhelyek esetleges szennyezésének forrása;

d) az egyes lelőhelyek fenntartható éves hozama.”

15. A IV. cím a következő 3a. fejezettel egészül ki:

„*3a. FEJEZET*

A tenyésztett víziállatokra vonatkozó egyedi ellenőrzési követelmények

79a. cikk

A tenyésztett víziállatokra vonatkozó ellenőrzési intézkedések

A kifejezetten a tenyészett víziállatokra vonatkozó ellenőrzési rendszer első alkalommal történő alkalmazása során a termelőegység 63. cikk (1) bekezdésében említett teljes leírásának az alábbiakat kell magában foglalnia:

a) a szárazföldi és tengeri berendezések teljes körű leírása;

b) adott esetben a 6b. cikk (3) bekezdésében említett környezeti értékelés;

c) adott esetben a 6b. cikk (4) bekezdésében említett, fenntartható gazdálkodási terv;

d) kagylók esetében a fenntartható gazdálkodási terv 25q. cikk (2) bekezdése szerinti külön fejezetének összefoglalása.

79b. cikk

A tenyészett víziállatok termelésével kapcsolatos nyilvántartás

A gazdasági szereplőnek az alábbi adatokat nyilvántartás formájában össze kell állítania, és a gazdaság telephelyén mindenkor az ellenőrző szervek vagy az ellenőrző hatóságok rendelkezésére kell bocsátania:

a) a gazdaságba érkező állatok származása, érkezési időpontja és az átállási időszak;

b) a gazdaságot elhagyó tételek száma, az állatok kora, súlya és rendeltetési helye;

c) a kiszökött halakra vonatkozó adatok;

d) halak esetében a takarmány típusa és mennyisége, ponty és pontyfélék esetében pedig a kiegészítő takarmányozás használatát alátámasztó, dokumentált adatok;

e) állat-egészségügyi kezelések, ismertetve azok célját, az alkalmazás időpontját, módját, a termék típusát és a várakozási időt;

f) betegségmegelőző intézkedések, ismertetve a pihentetés, tisztítás és vízkezelés részletes adatait.

79c. cikk

A kéthéjú kagylóra vonatkozó egyedi ellenőrző látogatások

A kéthéjú kagyló termelése vonatkozásában az ellenőrző látogatásokra a maximális biomassza-termelést megelőzően, valamint annak folyamán kell sort keríteni.

79d. cikk

Több termelőegység működtetése egyazon gazdasági szereplő által

Amennyiben egy gazdasági szereplő a 25c. cikknek megfelelően több termelőegységet is üzemeltet, a nem ökológiai víziállat-tartás végző egységek az 1. fejezetben és e fejezetben meghatározott ellenőrzési rendszerek hatálya alá tartoznak."

16. A IV. cím 4. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„Növényi, tengeri moszatból származó, állati és akvakultúrás termékek, valamint az azokból álló élelmiszerek feldolgozására szolgáló termelőegységek ellenőrzésének követelményei"

17. A IV. cím 5. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A harmadik országokból származó ökológiai termékekre vonatkozó ellenőrzési követelmények"

18. A 93. cikk (2) bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„e) az ökológiai víziállatokat termelő egységek száma;

f) az ökológiai víziállatok termelésének volumene;

g) opcionálisan az ökológiai tengerimoszat-egységek száma és az ökológiai tengerimoszat-termelés volumene."

19. Az 95. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 834/2007/EK rendelet 12. cikke (1) bekezdésének j) pontja alkalmazásában, valamint a hivatkozott rendelet 16. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti speciális anyagok jegyzékbe foglalásáig kizárólag az illetékes hatóság által jóváhagyott termékek használhatók."

20. A 95. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(11) Az illetékes hatóság a 2013. július 1-ig tartó időszakra engedélyezheti, hogy azok a víziállat- és tengerimoszat-termelő egységek, amelyek e rendelet hatálybalépése előtt létesültek és a nemzeti szinten elfogadott ökológiai szabályok alapján folytatnak tevékenységet, megtartsák az ökológiai státuszt az e rendeletben foglalt követelményekhez való alkalmazkodás időszakában, feltéve, hogy a víz az ökológiai termelésben nem engedélyezett anyagokkal nem szennyeződik. Ezen intézkedés kedvezményezettjei értesítik az illetékes hatóságot az érintett létesítményekről, halastavakról, ketrecekről és tengerimoszat-tételekről."

21. A mellékletek e rendelet mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. július 1-jétől kell alkalmazni az alábbi kivételekkel:

a) az 1. cikk 4. pontja e rendelet hatálybalépésének napjától alkalmazandó;

b) az 1. cikk 19. pontjában, valamint a melléklet 1 b) és 1 c) pontjában előírt korrekciós intézkedések a 889/2008/EK rendelet alkalmazásának napjától alkalmazandók.

Ez a rendelet felülvizsgálható és 2013. július 1-jétől módosítható a tagállamok megfelelő indokolással ellátott, vonatkozó javaslatai alapján.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. augusztus 5-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A 889/2008/EK rendelet mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„A 3. cikk (1) bekezdésében és a 6d. cikk (2) bekezdésében említett tápanyagutánpótlók, talajjavítók és tápanyagok.”

b) A táblázat címsorát és első sorát a következő szöveg váltja fel:

„Engedély	Megnevezés Összetett termékek, illetve kizárólag az alábbiakban felsorolt anyagokat tartalmazó termékek	Leírás, összetételre vonatkozó követelmények, felhasználási feltételek
A	Istállótrágya	Állati ürülék és növényi anyagok (alomanyag) keverékéből álló termék. Iparszerű gazdálkodásból nem származhat”

c) A táblázat 11. sorában az utolsó rovat helyébe a következő szöveg lép:

„szőr: króm (VI) maximális koncentrációja szárazanyagban, mg/kg-ban kifejezve: 0”

2. A III. melléklet a következőképpen módosul:

Az 1. szakaszban a hízósertésekre vonatkozó, hatodik sor után a következő alsort kell beilleszteni:

„110 kg felett	1,5	1,2”

3. Az V. melléklet az alábbiak szerint módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„A 22. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, valamint a 25k. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 25m. cikk (1) bekezdésében említett takarmány-alapanyagok”

b) A 2.2. szakaszban a negyedik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Enzimes eljárással nyert, oldható vagy oldhatatlan hidrolizátumok és proteolizátumok, kizárólag tenyésztett víziállatok és fiatal állatok számára.”

c) A 2. szakasz 2. pontja a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— rákliszt”

4. A VI. melléklet a következőképpen módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„A 22. cikk (4) bekezdésében és a 25m. cikk (2) bekezdésében említett takarmány-adalékanyagok és a takarmányozásra használt egyes anyagok”

b) Az 1.1.a) pont második francia bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„— A természetes vitaminokkal azonos szintetikus vitaminok együregű gyomrú és tenyésztett víziállatok számára;”

c) Az 1. szakasz 3. pontja az alábbiak szerint módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b. *Antioxidáns hatású anyagok*

E306 — Antioxidánsként használt, természetes eredetű, tokoferolban gazdag kivonatok

— Természetes antioxidáns anyagok (használatuk az akvakultúrás takarmányként való használatra korlátozódik)”

ii. A szöveg a d) pont után a következő ponttal egészül ki:

„e. *emulgeáló és stabilizáló anyagok:*

Ökológiai eredetű leticin (használata az akvakultúrás takarmányként való használatra korlátozódik)”

5. A VII. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„*VII. MELLÉKLET*

A tisztításhoz és fertőtlenítéshez használt termékek

1. A 23. cikk (4) bekezdésében említett, állattartásra szolgáló épületek és berendezések tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek:

— Kálium- és nátriumszappan

— Víz és gőz

— Mésztej

— Mész

— Égetett mész

— Nátrium-hipoklorit (például folyékony fehérítőszerként)

— Nátrium-hidroxid

— Kálium-hidroxid

— Hidrogén-peroxid

— Természetes növényi kivonatok

— Citromsav, perecetsav, hangyasav, tejsav, oxálsav és ecetsav

— Alkohol

— Salétromsav (tejüzemi berendezés)

— Foszforsav (tejüzemi berendezés)

— Formaldehid

— A tőgy és fejőberendezés tisztításához és fertőtlenítéséhez használt termékek

— Nátrium-karbonát

2. A tengerimoszat-termelésben és a tenyészett víziállatok termelésében alkalmazott, a 6e. cikk (2) bekezdésében, 25s. cikk (2) bekezdésében és a 29a. cikkben említett tisztító és fertőtlenítő termékek.

2.1. A berendezések és létesítmények a tenyésztett víziállatok távollétében történő tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló anyagok:

— ózon

— nátrium-klorid

— nátrium-hipoklorit

— kalcium-hipoklorit

— mész (kalcium-oxid, CaO)

— nátrium-hidroxid

— alkohol

— hidrogén-peroxid

— szerves savak (ecetsav, tejsav, citromsav)

— huminsav

— peroxi-ecetsav

— jodoforok

— rézszulfát: kizárólag 2015. december 31-ig

— kálium-permanganát

— perecetsav és peroktánsav

— természetes kaméliamagból készült kaméliaolaj-készítmény (tea seed cake); (használata a garnélarák-termelésre korlátozódik).

2.2. Tenyésztett víziállatok jelenlétében alkalmazható anyagok listája:

— mészkő (kalcium-karbonát) a pH ellenőrzésére

— dolomit a pH kiigazítására (használata a garnélarák-termelésre korlátozódik)"

6. A VIII. melléklet A. szakaszában a táblázat a következőképpen módosul:

a) A 4. sor után a következő sort kell beilleszteni:

„B	E 223	Nátrium-metabiszulfit		X	Rákfélék [2]"

b) A 14. sor után a következő sort kell beilleszteni:

„B	E 330	Citromsav		X	Rákfélék és puhatestűek [2]"

7. A XII. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„VII. MELLÉKLET

A 834/2007/EK rendelet 29. cikkének (1) bekezdése szerinti és az e rendelet 68. cikkében említett, a gazdasági szereplő részére adott írásbeli igazolás mintadokumentuma

<table>
<tr><td colspan="2">A 834/2007/EK rendelet 29. cikkének (1) bekezdése szerinti, a gazdasági szereplő részére adott írásbeli igazolás

1. Dokumentumszám:</td></tr>
<tr><td>2. A gazdasági szereplő neve és címe:
fő tevékenysége (termelő, feldolgozó, importőr stb.):</td><td>3. Ellenőrző szerv/hatóság neve, címe és kódszáma:</td></tr>
<tr><td>4. Termékcsoportok/Tevékenység:
— Növény és növényi termékek:
— Tengeri moszat és tengeri moszatból készült termékek:
— Állatok és állati termékek:
— Tenyésztett víziállatok és az azokból készült termékek:
— Feldolgozott termékek:</td><td>5. Az alábbiak szerint meghatározott:
ökológiai termelés, átállás folyamán előállított termékek, valamint nem ökológiai termelés, amennyiben a 834/2007/EK rendelet 11. cikke alapján párhuzamos termelésre/feldolgozásra kerül sor</td></tr>
<tr><td>6. Érvényesség ideje:
Növényi termékek ..... -tól ..... -ig
Tengeri moszatból készült termékek ..... -tól ..... -ig
Állati termékek ..... -tól ..... -ig
Tenyésztett víziállatokból készült termékek .. -tól .. -ig
Feldolgozott termékek ..... -tól ..... -ig</td><td>7. Ellenőrzés(ek) időpontja:</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Ez az igazolás a 834/2007/EK rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében és a 889/2008/EK rendeletben előírt ellenőrzések alapján került kiállításra. A bejelentett gazdasági szereplő a tevékenységét ellenőrzésnek vetette alá, és megfelel az említett rendeletekben meghatározott követelményeknek.

Kelt: (dátum, helyszín)

Aláírás a kiállító ellenőrző szerv/hatóság nevében:”</td></tr>
</table>

8. A XIII. melléklet után a következő XIIIa. mellékletet kell beilleszteni:

„*XIIIa. MELLÉKLET*

1. szakasz

Lazacfélék ökológiai termelése édesvízben:

Sebes pisztráng (*Salmo trutta*) – szivárványos pisztráng (*Oncorhynchus mykiss*) – pataki szajbling (*Salvelinus fontinalis*) – lazac (*Salmo salar*) – sarkvidéki szajbling (*Salvelinus alpinus*) – pénzes pér (*Thymallus thymallus*) – tavi pisztráng (*Salvelinus namaycush*) – dunai galóca (*Hucho hucho*)

Termelési rendszer	A gazdaság etetési rendszerét nyílt rendszer felhasználásával kell megvalósítani. Az áramlási sebességnek legalább 60 % oxigéntelítettséget kell biztosítania az állomány számára, gondoskodva az állatok szükségleteiről, valamint a kifolyó víz eltávolításáról.
Maximális állománysűrűség	A felsorolásban nem szereplő más lazacfélék esetében 15 kg/m^3 Lazac 20 kg/m^3 Sebes pisztráng és szivárványos pisztráng 25 kg/m^3 Sarkvidéki szajbling 20 kg/m^3

2. szakasz

Lazacfélék ökológiai termelése tengervízben:

Lazac (*Salmo salar*), sebes pisztráng (*Salmo trutta*) – szivárványos pisztráng (*Oncorhynchus mykiss*)

Maximális állománysűrűség	10 kg/m^3 hálórekeszekben

3. szakasz

Közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) és más tőkehalfélék, fűrészes sügér (*Dicentrarchus labrax*), tengeri durbincs (*Sparus aurata*), sashal (*Argyrosomus regius*), nagy rombuszhal (*Psetta maxima* [= *Scopthalmus maximux*]), rózsaszínű durbincs (*Pagrus pagrus*[=*Sparus pagrus*]), vörös árnyékhal (*Sciaenops ocellatus*) és más durbincsfélék, valamint nyúlhalak (*Siganus spp*) ökológiai termelése

Termelési rendszer	Nyílt vízi tartási rendszerben (hálós tartály/ketrec), ahol a legkisebb tengeráramlási sebesség optimális feltételeket biztosít a halak számára, illetve a szárazföldön létesített nyílt rendszerben.
Maximális állománysűrűség	A nagy rombuszhaltól eltérő halfajok esetében: 15 kg/m^3 A nagy rombuszhal esetében: 25 kg/m^2

4. szakasz

Fűrészes sügér, tengeri durbincs, sashal, tengeri pér (*Liza, Mugil*) és angolna (*Anguilla spp*) ökológiai termelése árapályos területek mesterséges tavaiban és part menti lagúnáiban

Tartási rendszer	Akvakultúrás termelőegységgé alakított hagyományos sólepárlók és hasonló szárazföldi mesterséges tavak árapályos területeken
Termelési rendszer	A fajok jóllétének biztosítására gondoskodni kell a víz megfelelő cseréjéről. A gátak legalább 50 %-át növénnyel kell fedni Vizenyős területen létesített víztisztító tavak megléte szükséges
maximális állománysűrűség	4 kg/m^3

5. szakasz

Tok ökológiai termelése édesvízben

Érintett fajok: acipenserek családja

Termelési rendszer	Az egyes állattartó egységekben megfelelő vízáramlásról kell gondoskodni az állatok jóllétének garantálása érdekében. A távozóvíz minősége megegyezik a bejövő víz minőségével
maximális állománysűrűség	30 kg/m^3

6. szakasz

Halak ökológiai termelése szárazföldi vizekben:

Érintett fajok: pontyfélék családja (*Cyrpinidae*) és más társított fajok polikultúrás termelésben, beleértve a következőket: sügér, csuka, harcsa, marénafélék, tokfélék.

Termelési rendszer	Mesterséges halastavakban, amelyeket időszakosan teljes mértékben ki kell szárítani, valamint tavakban. A tóban teljes mértékben ökológiai termelést kell folytatni, beleértve a szárazföldi területeken termesztett növényeket is. A halak számára mérete révén optimális feltételeket biztosító lehalászási területen gondoskodni kell a tiszta víz beáramlásáról. A halakat a lehalászást követően tiszta vízben kell tárolni. A halastavak és tavak szerves és ásványi trágyázását a 889/2008/EK rendelet I. mellékletnek megfelelően kell végezni, legfeljebb 20 kg nitrogén/ha alkalmazásával. Tilos szintetikus kémiai anyagok alkalmazása a termelésre szolgáló vízben jelen lévő vízi növények, valamint a növényi takaró szabályozása céljából. A szárazföldön elhelyezkedő vízi egységet körülvevő, természetes vegetációval rendelkező területeket a gazdálkodásban nem érintett külső területek pufferzónájaként fenn kell tartani, az ökológiai akvakultúra szabályaival összhangban. A nyújtási szakaszban a polikultúra abban az esetben alkalmazható, ha az ebben a meghatározásban foglalt kritériumok a többi hal tekintetében is teljesülnek.
Terméshozam	A fajok összes termelési hozama éves szinten legfeljebb 1 500 kg hal/hektár.

7. szakasz

Ostoros garnélák és édesvizi garnélarák (*Macrobrachium sp.*) ökológiai termelése

A termelőegység(ek) létrehozása	Elhelyezkedés: terméketlen agyagos területen, a tó építése által okozott környezeti hatás minimalizálása érdekében. A halastavakat természetes, már meglévő agyag felhasználásával kell kiépíteni. A mangrove kiirtása nem engedélyezett.
Átállási idő	Tavanként hat hónap, a tenyésztett garnélarák rendes élettartamának megfelelően.
A tenyészállomány származása	Három év működést követően legalább a tenyészállomány felének domesztikáltnak kell lennie. A fennmaradó tenyészállomány fenntartható halgazdaságokból származó, kórokozótól mentes, vadon kifogott állomány. Az első és második nemzedéken a gazdaságba történő behozatalt megelőzően kötelező szűrővizsgálatot kell végezni.
A szemkocsány eltávolítása	Tilos
A gazdaság állománysűrűsége és termelési korlátai	Tenyésztés: legfeljebb 22 posztlárva/m^2 A biomassza maximális pillanatnyi mennyisége: 240 g/m^2

8. szakasz

Puhatestűek és tüskésbőrűek

Termelési rendszerek	Zsinórok, tutajok, tengerfeneéki tenyésztés, hálózsákok, ketrecek, tálcák, haltartó hálók, kagylócölöpök és más tartási rendszerek. A tutajokon megvalósuló kagylótenyésztésben a felszíni terület négyzetméterére vetítve a felfüggesztett kötelek száma köbméterenként legfeljebb egy lehet. Egy-egy kötél hosszúsága nem haladhatja meg a 20 métert. A köteleket a termelési ciklus során nem lehet ritkítani, a tenyésztés kezdeti szakaszában azonban engedélyezett a kötelek több szálra való szétválasztása, feltéve, hogy az nem növeli az állománysűrűséget.

9. szakasz

Trópusi édesvízi hal: tejhal (*Chanos chanos*), tilápia (*Oreochromis sp.*), panga (*Pangasius sp.*)

Termelési rendszerek	Halastavak és hálós ketrecek
Maximális állománysűrűség	Panga: 10 kg/m^3 Oreochromis: 20 kg/m^3

10. szakasz

Egyéb tenyésztett víziállat-fajok: nincsenek.”